

Ірина Євгенівна Кожуріна,
старший викладач кафедри фізичного виховання,
Полтавський університет економіки і торгівлі,
вул. Ковалю, 3, м. Полтава, Україна

ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ІНДИВІДУАЛЬНО СПРЯМОВАНОЇ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

У статті подано аналіз наукових досліджень з проблеми підготовки майбутніх учителів до індивідуально спрямованої фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах. Констатовано, що проведений огляд наукових досліджень з проблеми підготовки майбутніх учителів до здоров'язбережувальної роботи в загальноосвітніх закладах залишив за межами психолого-педагогічних досліджень підготовку майбутніх учителів фізичної культури до індивідуально спрямованої фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах. Наголошено на потребі вирішення проблеми якісної підготовки майбутніх учителів фізичної культури як фахівців, спроможних здійснювати індивідуально-спрямовану фізкультурно-оздоровчу роботу у нових умовах з урахуванням здоров'язбережувальних технологій.

Ключові слова: підготовка, підготовка майбутніх учителів, оздоровча робота, здоров'язберігаючі/зберігальні технології, загальноосвітні заклади.

В умовах соціально-економічних перетворень в Україні здоров'я української нації належить до рангу пріоритетних ідеалів і національних інтересів. Сьогодні набуває особливої уваги й потребує вирішення проблема якісної підготовки майбутніх учителів фізичної культури як фахівців, спроможних здійснювати індивідуально-спрямовану фізкультурно-оздоровчу роботу у нових умовах із урахуванням здоров'язберігаючих технологій.

У сучасному науковому просторі заслуговує на увагу дослідницький напрям з оздоровчої фізичної культури та підготовки майбутніх педагогів до означеного виду діяльності, як-от: підготовка майбутніх учителів фізичної культури до професійної діяльності (Л. Ареф'єв, В. Байдак, Л. Безкоровайна, Л. Демінська, Л. Іванова, Р. Карпюк, В. Наумчук, О. Тимошенко та ін.); підготовка майбутніх педагогів до здоров'язбережувальної діяльності (О. Авдєєва, Н. Башовець, В. Бобрицька, М. Гончаренко, Г. Грініна, П. Джуринський, Б. Долинський, Л. Зацепіна, М. Козуб, В. Лелека, Г. Серіков, Д. Сомов, Н. Третьякова та ін.); здоров'язбережувальні технології у процесі підготовки фахівців (С. Гримблат, Ю. Кобяков, Л. Коваль, М. Коржова, М. Носко, Г. Соловйов та ін.); організація здоров'язберігального простору вищого навчального закладу (В. Ірхін, В. Одінцова, С. Сидорчук та ін.); здоров'язберігального дозвілля (В. Звєкова та ін.).

Мега статті – розглянути проблеми підготовки майбутніх учителів до індивідуально спрямованої фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах.

У психолого-педагогічній літературі проблема професійної підготовки майбутніх учителів до оздоровчої роботи має багатоаспектне теоретичне висвітлення.

Так, дослідження Б. Долинського було присвячено професійно-педагогічній підготовці майбутніх учителів початкової школи до формування здоров'язберігальних навичок і

вмінь у молодших школярів у навчально-виховній діяльності, яку вчений розуміє як педагогічний процес, що характеризується набуттям студентами фундаментальних знань у галузі фізичного та психічного розвитку дітей, їхніх індивідуальних та психофізіологічних особливостей, формування на цій підставі відповідних умінь і навичок, що сприятимуть здійсненню ними ефективних заходів щодо формування у школярів здоров'язберігальних навичок і вмінь у майбутній роботі, використовуючи різні види діяльності (навчальну, виховну, ігрову, фізкультурно-оздоровчу, екологічну, спортивно-ігрову, дозвілєву тощо) [3, с. 32].

Здоров'язберігальну діяльність учителя початкової школи вчений визначає як складне, поліфункціональне соціальне явище, що передбачає впровадження здоров'язберігальних методик, відповідних методів і засобів організації навчально-виховного процесу, які не зашкоджують здоров'ю дітей і спрямовані на формування здоров'язберігальних навичок і вмінь, які сприяють збереженню фізичного, психічного, соціального, морально-духовного здоров'я учасників навчально-виховного процесу [3, с. 33]. У дослідженні Б. Долинського було встановлено, що ефективність результатів дослідження залежить від визначених чинників (здоров'язберігальне середовище, позитивний соціально-психологічний клімат, саморегуляція поведінки) та реалізація педагогічних умов [3].

Дослідження В. Звєкової було присвячено підготовці майбутніх учителів до організації здоров'язберігального дозвілля школярів [4].

Здоров'язберігальне дозвілля В. Звєкова розуміє як вид позанавчальної діяльності школярів, спрямовану на розвиток їхніх духовно-моральних якостей та фізичних сил, виховання прагнень до збереження індивідуального і соціального здоров'я [4, с. 14]. Кінцевим результатом підготовки студентів до означеного виду діяльності дослідниця визначає їхню готовність до організації

здоров'язберігаючого дозвілля школярів, яку автор розуміє як сукупність інтересів до проблеми здоров'язбереження дитини в дозвілльєвій діяльності, системи теоретично зорієнтованих і прикладних знань щодо сутності і структури цього феномена, вмінь проектування і впровадження навчально-виховних заходів з метою оптимального розвитку духовно-ціннісного, когнітивного та фізичного компонентів здоров'язберігаючого дозвілля [4, с. 14]. Зазначимо, що окремі положення позиціонованої готовності викликають сумнів, зокрема відсутність у визначенні самих дітей як суб'єктів дослідження, оскільки йдеться тільки про компоненти діяльності.

Предметом дослідження В. Нестеренко було обрано процес підготовки майбутніх педагогів з дошкільної освіти до виховання навичок здорового способу життя у дітей на засадах цілісної соціально-психологічної моделі здоров'я [7]. За словами вченої, здоровий спосіб життя – це спосіб життєдіяльності людини, який вона усвідомлено обирає і відтворює самостійно в повсякденному бутті. При цьому, як зазначає автор, показниками здорового способу життя є: володіння раціональними методами врівноваження зовнішніх і внутрішніх чинників, що впливають на її здоров'я, фізичний і психічний стан; усвідомлене ставлення до потреб свого фізичного, психічного і соціального «Я» та реальних можливостей їх задоволення; навички раціональної організації щоденного буття, що забезпечують гармонійне функціонування, взаємодію всіх життєвих органів [7, с. 15]. Кінцевим результатом дослідження передбачалося формування професійно-валеологічної компетентності майбутнього педагога.

Метою дослідження С. Токаревої виступило наукове обґрунтування й апробування педагогічних умов підготовки майбутніх учителів фізичної культури до корекційно-оздоровчої роботи з учнями початкових класів.

Під підготовкою майбутніх учителів фізичної культури до корекційно-оздоровчої роботи з учнями початкової школи автор розуміє організований навчально-виховний процес, спрямований на формування в майбутніх учителів обізнаності із сутністю і завданнями корекційно-оздоровчої роботи в загальноосвітній школі, принципами її побудови та умовами реалізації з учнями початкової школи в різних формах роботи; сформованість діагностичних умінь задля визначення учнів, які потребують такої роботи, розробку і впровадження методик корекційно-оздоровчого впливу в процесі фізичного виховання учнів початкової школи. Її результатом є підготовленість майбутніх учителів фізичної культури до корекційно-оздоровчої роботи, що розглядається як новоутворення у структурі особистості, яке засвідчує ефективність їхньої професійної підготовки до корекційно-оздоровчої роботи з учнями початкової школи [12, с. 15].

Корекційно-оздоровчу роботу в початковій школі автор розглядає як особливим чином організований педагогічний процес, що охоплює навчальну і повсякденну діяльність дитини,

спрямований на виправлення та послаблення відхилень у психофізичному стані учня, формування або реконструкцію індивідуальних якостей особистості з метою її розвитку, повноцінної шкільної адаптації та соціальної інтеграції. Корекційно-оздоровча робота засобами фізичної культури в початковій школі спрямована на активне оздоровлення учнів і корекцію наявних відхилень розвитку, їхню адаптацію до вимог навчального предмета «Фізична культура» з урахуванням індивідуально-типологічних особливостей розвитку через спеціально організовану доцільну рухову активність дитини в процесі шкільного навчання [12].

П. Джуринаський розглядає підготовленість як результат підготовки до професійного виконання ролі вчителя, організатора, керівника здоров'язбережувального, фізкультурно-оздоровчого, спортивно-масового процесу в освітньому закладі; здатність формувати здоров'язбережувальну культуру та здоровий спосіб життя учнів у здоров'язбережувальному освітньому просторі школи [2, с. 30].

За словами М. Козуб, підготовленість майбутнього вчителя фізичної культури до здійснення здоров'язберігаючої діяльності є інтегративним утворенням особистості, що визначає її спрямованість на збереження і розвиток здоров'я учасників педагогічного процесу, яка має складну, багаторівневу структуру і реалізується в процесі здоров'язбереження [6, с. 8].

Як бачимо, більшість учених розглядають феномен «підготовленість» у площині особистості як один із її компонентів.

Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності розглядалася в дослідженнях Л. Белової, П. Джуринаського, І. Палаткіна, О. Панюкової, С. Романової, М. Сентизова та ін. Так, М. Сентизова визначає здоров'язбережувальну діяльність в освітньому просторі педагогічного ЗВО як багатоплановий процес, спрямований на перетворення інтелектуальної та емоційної сфер особистості майбутнього вчителя, підвищення ціннісного ставлення до власного здоров'я та здоров'я учнів на підставі усвідомлення ним особистої відповідальності щодо усвідомлення ними знань про стан, зміни соматичного і психологічного здоров'я, про шляхи і способи їх збереження і зміцнення [11, с. 10].

Науковцем спроектовано і впроваджено здоров'язбережувальне середовище ЗВО та етапи реалізації здоров'язбережувальної діяльності, розроблено комплексну програму «Здоров'язбережувальні технології» [11].

Дослідження П. Джуринаського було присвячене професійно-педагогічній підготовці майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності, яку вчений розглядає як складне, поліфункціональне соціальне явище, що передбачає впровадження фізкультурно-оздоровчих, еколого-гігієнічних та інших здоров'язбережувальних методик у

навчально-виховний процес, які не зашкоджують, а сприяють зміцненню та збереженню здоров'я учнів, спрямовані на формування здоров'язбережувального освітнього середовища [2, с. 30].

У дослідженні С. Романової акцентується на особистісному компоненті у процесі підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності, як-от: компетентностями в галузі здоров'язбереження – наявністю культурно-оздоровчих знань, здоров'ятворчих умінь, ціннісно-сміслових настанов на збереження і розвиток здоров'я та їх реалізацію у практичній діяльності, здатністю виходити за межі власного «Я», аналізувати, усвідомлювати, переосмислювати культурно-оздоровчі знання і здоров'ятворчий досвід, співвідносити свої можливості і вміння у цій галузі з професійними вимогами. Учена уточнює поняття «здоров'язбережувальна діяльність учителя фізичної культури» як «процес, спрямований на набуття ним нових педагогічних смислів цієї діяльності за рахунок створення умов, які сприяють збагаченню культурно-оздоровчих знань і досвіду, створення себе самого суб'єктом здоров'язбереження, прийняттю і реалізації цінностей культури здоров'я» [10].

Предметом дослідження Л. Белової виступила підготовка майбутніх спеціалістів із фізичної культури до здійснення здоров'язбережувальної педагогічної діяльності, яку вчена розуміє як «сукупність дій, операцій і процедур, що функціонально-технічно забезпечують досягнення діагностувального й такого, що постійно перевіряється, результату щодо збереження дітей та учнівської молоді в освітньому просторі» [1, с. 8]. На нашу думку, в презентованому дослідниці визначенні відсутній головний компонент – особистісний, тобто вчитель, який буде здійснювати здоров'язбережувальну діяльність.

Л. Іванова досліджувала зміст, форми і методи професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями загальноосвітніх навчальних закладів [5]. Фізкультурно-оздоровчу роботу автор розглядає як «один із основних напрямів упровадження фізичної культури в освітнє середовище, що спрямований на підтримання і зміцнення здоров'я дітей і молоді та здійснюється з урахуванням стану їхнього здоров'я, рівня фізичного і психічного розвитку» [5, с. 15]. Учена розуміє підготовленість майбутнього вчителя фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями загальноосвітніх навчальних закладів як результат професійної підготовки студента вищого навчального закладу, який виражений у здатності до формування особистої фізичної культури учнів і здійснення ролі координатора здоров'язбережувальної освіти в загальноосвітньому навчальному закладі, та забезпечується сформованістю мотивації, знань, умінь, комунікативних навичок та особистісних якостей майбутніх учителів фізичної культури [5, с. 12]. У дослідженні визначено зміст підготовки

майбутніх учителів фізкультури, у структурі якого передбачено оволодіння майбутніми вчителями фізкультури знаннями з організації методичної роботи з учителями-предметниками, початкових класів щодо проведення фізкультурно-оздоровчих заходів у режимі навчального дня школярів, що є суголосним з темою нашого дослідження стосовно підготовки майбутнього викладача-організатора фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах [5].

Зауважимо, що І. Івановою було схарактеризовано професійні функції вчителя фізичної культури щодо здійснення ним культурно-оздоровчої роботи, як-от: оздоровча функція, спрямована на розвиток основних рухів, фізичних здібностей і фізичних якостей учнів; умінь і навичок використання фізичних вправ для запобігання порушення постави, зняття втоми; в отриманні основ знань про фізичну культуру, власне здоров'я як важливі компоненти загальної культури і формування особистості; рухової активності, яка є основою розвитку організму людини, його органів і систем; в отриманні елементарних знань про різні види рухової діяльності і можливості їх використання для зміцнення здоров'я; освітня функція – полягає у розвитку і розширенні світогляду, елементарних уявлень учнів про фізичну культуру і спорт, туризм, основи здоров'я та здорового способу життя; в ознайомленні з українською народною фізичною культурою, спортивними традиціями, національними іграми, забавами, визначними вітчизняними спортивними діячами, вченими, тренерами, спортсменами, командами, їх виступами на Олімпійських іграх та інших міжнародних змаганнях; навчання учнів основних видів рухової діяльності та їх техніки; формування в учнів умінь та навичок дотримання режиму дня, особистої гігієни, загартовування організму, ведення здорового способу життя та підвищення працездатності [5].

Окрім цих провідних, на нашу думку, функцій учитель фізкультури виконує ще й виховну, комунікативну, організаційну й методичну функції. Вважаємо, що всі означені функції виконує і вчитель-предметник, який залучений до фізкультурно-оздоровчої роботи.

Метою дослідницької роботи Я. Ніфаки було розробити та експериментально перевірити методику формування професійно-педагогічних знань, умінь і навичок фізкультурно-оздоровчої роботи у студентів факультетів фізичного виховання у процесі вивчення курсу «Плавання» [8]. Ученим визначено систему професійно-педагогічних знань, які визначають ефективність фізкультурно-оздоровчої роботи вчителя фізичної культури у школі, як-от: розуміння сутності поняття здоров'я людини, поняття здорового способу життя, норм рухової активності; знання основних форм та видів фізкультурно-оздоровчої діяльності у загальноосвітній школі; знання особливостей психофізіологічного розвитку дитини; знання впливу різних видів фізичних вправ та загартовуючих процедур на організм дитини; вміння

регулювати фізичне навантаження в різних формах фізкультурно-оздоровчих занять; здійснення диференційованого підходу до учнів; використання традиційних і нетрадиційних методик оздоровчих занять у воді; організація та проведення масових фізкультурно-оздоровчих заходів безпосередньо у школі та в місцях організованого відпочинку дітей; володіння методиками лікарсько-педагогічного контролю [8, с. 18]. Водночас зауважимо, що дослідження було спрямоване лише на підготовку студентів до майбутньої роботи вчителя фізичної культури з плавання.

О. Палаткін розглядає фізкультурно-оздоровчу роботу як складник здоров'язбережувальної діяльності, тобто вужчу, ніж діяльність. За словами вченого, підготовка студентів до здоров'язбережувальної діяльності передбачає реалізацію низки принципів, як-от: активності, систематичності, поступового збільшення об'єму та інтенсивності навантажень, вікова вимогливість до

себе, доступності, рефлексії, самоконтролю. Особливу увагу вчений звертає на принципи індивідуалізації і диференціації, що передбачає врахування рівнів розвитку фізичних і психічних якостей студента [9, с. 8].

Проведений огляд наукових досліджень з проблеми підготовки майбутніх учителів до здоров'язбережувальної роботи в загальноосвітніх закладах дозволяє констатувати, що за межами психолого-педагогічних досліджень залишилась, на жаль, підготовка майбутніх учителів фізичної культури до індивідуально спрямованої фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах.

Перспективу подальших розвідок убачаємо в обґрунтуванні моделі підготовки майбутніх учителів фізичної культури до індивідуально спрямованої фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітніх закладах.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Белова Л. В. Подготовка будущих специалистов по физической культуре к осуществлению здоровьесберегающей педагогической деятельности: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. пед. наук / Л. В. Белова. – Ставрополь, 2003. – 21 с.
2. Джурицкий П. Б. Теоретичні і методичні засади підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної професійної діяльності: автореферат дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / П. Б. Джурицький – Одеса, 2013. – 43 с.
3. Долинський Б. Т. Здоров'язбережувальна діяльність учителя початкової школи: [навчальний посібник] / Б. Т. Долинський. – Одеса: Видавель М. П. Черкасов, 2011. – 249 с.
4. Звєкова В. К. Підготовка майбутніх учителів до організації здоров'язберігаючого дозвілля школярів: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / В. К. Звєкова. – О., 2009. – 20 с.
5. Іванова Л. І. Підготовка майбутніх учителів фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи з учнями ЗНЗ: автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. пед. наук / Л. І. Іванова. – К., 2017. – 21 с.
6. Козуб М. В. Формирование готовности будущих учителей физической культуры к осуществлению здоровьесберегающей деятельности в школе: автореф. дис. на соискание научн. степени канд. пед. наук / М. В. Козуб. – Елец, 2007. – 21 с.
7. Нестеренко В. В. Підготовка майбутніх педагогів до виховання у дошкільників навичок здорового способу життя: автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти / В. В. Нестеренко. – Одеса, 2003. – 20 с.
8. Ніфака Я. М. Підготовка студентів факультету фізичної культури до фізкультурно-оздоровчої роботи (на прикладі плавання): автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту: 24.00.02 / Я. М. Ніфака. – Луцьк, 2000. – 21 с.
9. Палаткин И. В. Подготовка студентов к здоровьесберегающей деятельности: автореф. дис. на соискание наук. степени канд. пед. наук / И. В. Палаткин – Кемерово, 2014. – 22 с.
10. Романова С. П. Организационное педагогическое сопровождение здоровьесберегающей деятельности учителя физической культуры: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. пед. наук / С. П. Романова. – Кемерово, 2010. – 23 с.
11. Сентизова М. И. Педагогическое обеспечение подготовки будущих учителей к здоровьесберегающей деятельности: автореф. дис. на соискание ученой степени канд. пед. наук.: специальность 13.00.01 «Общая педагогика, история педагогики и образования» / М. И. Сентизова. – Якутск, 2008. – 20 с.
12. Токарева С. В. Аналіз готовності майбутніх учителів фізичної культури до роботи корекційно-оздоровчої спрямованості в загальноосвітніх школах/ С. В. Токарева// Наука і освіта. –2013.– № 3.– С.178–181.

Ірина Євгенівна Кожурина,
старший преподаватель кафедры физического воспитания,
Полтавский университет экономики и торговли,
Ул. Коваля, 3, г. Полтава, Украина

ПРОБЛЕМА ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ К ИНДИВИДУАЛЬНО НАПРАВЛЕННОЙ ФИЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВИТЕЛЬНОЙ РАБОТЕ В ОБЩЕОБРАЗОВАТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ

В статье представлен анализ научных исследований по проблеме подготовки будущих учителей к индивидуально направленной физкультурно-оздоровительной работе в общеобразовательных учреждениях. Отмечено, что в условиях социально-экономических преобразований в Украине здоровье украинской нации входит в ранг приоритетных идеалов и интересов и сегодня приобретает особое внимание и требует решения проблемы качественной подготовки будущих учителей физической культуры как специалистов, способных осуществлять индивидуально-направленную физкультурно-оздоровительную работу в новых условиях с учетом здоровьесберегающих технологий.

В современном научном пространстве заслуживает внимания исследовательское направление оздоровительной физической культуры и подготовки будущих педагогов к указанному виду деятельности, как: подготовка будущих учителей физической культуры к профессиональной деятельности; подготовка будущих педагогов к здоровьесберегающей деятельности; здоровьесберегающие технологии в процессе подготовки специалистов; организация здоровьесберегающего пространства высшего учебного заведения; здоровьесберегающий досуг.

В психолого-педагогической литературе проблема профессиональной подготовки будущих учителей к оздоровительной работе имеет многоаспектное теоретическое освещение.

Проведенный обзор научных исследований по проблеме подготовки будущих учителей к здоровьесберегающей работе в общеобразовательных учреждениях позволяет констатировать, что за пределами психолого-педагогических исследований осталась, к сожалению, подготовка будущих учителей физической культуры к индивидуально направленной физкультурно-оздоровительной работе в общеобразовательных учреждениях.

Перспективу дальнейших исследований усматриваем в обосновании модели подготовки будущих учителей физической культуры к индивидуально направленной физкультурно-оздоровительной работе в общеобразовательных учреждениях.

Ключевые слова: подготовка, подготовка будущих учителей, оздоровительная работа, здоровьесберегающие технологии, общеобразовательные учреждения.

Iryna Yevhenivna Kozhurina,
Senior Lecturer of the Physical Education Department,
Poltava University of Economics and Trade,
3 Koval Str., Poltava, Ukraine

THE PROBLEM OF TRAINING FUTURE TEACHERS IN INDIVIDUAL-ORIENTED PHYSICAL CULTURE AND HEALTH-PROMOTING WORK IN GENERAL EDUCATION ESTABLISHMENTS

The analysis of scientific research on the problem of training future teachers in individual-oriented physical culture and health-promoting work in general education establishments is presented in the article. It was emphasized that under conditions of socio-economic transformations in Ukraine, the health of the Ukrainian nation belongs to the rank of priority ideals and national interests, and today special attention is paid to the problem of qualitative training targeted to the future teachers of Physical Culture as specialists who capable of carrying out individual-oriented physical culture and health work under new conditions taking into consideration health-saving technologies; the designated problem needs solving.

In the modern scientific space, the research direction in the fields of health-improving physical culture and training of future teachers in the specified type of activity deserves attention, for example: training of the future Physical Culture teachers in professional activity; training of the future teachers in health promotion activities; health-saving technologies in the process of specialist training; organization of health-promoting space within a higher education institution; health-saving leisure.

In the psychological and pedagogical literature, the problem of the professional training of future teachers in health-promoting work has a multidimensional theoretical coverage.

The conducted review of scientific studies on the problem of training future teachers in health-promoting work in general education establishments allows us to state that, to our great regret, the training of future teachers in individual-oriented physical culture and health-promoting work in general education establishments remains beyond psychological and pedagogical research.

The prospect of further research is seen in the substantiation of the model which would provide the training of the future Physical Culture teachers in individual-oriented physical culture and health-promoting work in establishments of general education.

Key words: training, training of future teachers, health-promoting work, health-saving technologies, general education establishments.

Подано до редакції: 1.11.2017 р.

Рекомендовано до друку: 16.11.2017 р.

Рецензент: д.пед.н., професор В. В. Нестеренко
